

החברות הפורחות

ט"ו בשבט הגיע. נשמח וגם נריע!

ט"ו בשבט הגיע!

בשירה ובשמחה הגיעו הילדים לגנה, התיישבו על הדשא הרך. לרגלי השקדיה הפורחת, והחלו מריקים את סליהם:

- לי יש תפוחים!
- ולי אגוזים!
- ולי תמרים ותאנים!
- ולי צמוקים וחרובים!
- ושקדים אין לכם? - נשמע קול דק.

מי, מי הוא המדבר?

- אתה אמרת זאת, יחיאל?
- אני? מה פתאם!
- אולי אתה, שמוליק?
- לא! גם אני לא!
- וגם אני לא - אמר בצלאל.
- וגם אני לא!
- וגם אני לא!

השתתקו הילדים והתבוננו מסביב. לא, מלבד חמשתם אין איש בגנה.

מי, מי הוא הוא הדובר?

-חה, חה, חה, -נשמע צחוק עליז. -הלא זו אני.

אני? מי זה "אני"?

אני כאן למעלה - השקדיה!

הרימו הילדים עיניהם וראו, והנה השקדיה צוחקת.

- מדוע את צוחקת? - שאל ידדיה.
- אני שמחה, כי זכיתי לביקור כה חביב. אמרו לי ילדים: היש לכם גם שקדים?

- יש לנו מעט. אולי תתני לנו עוד? – בקשו הילדים.
- חה, חה, חה, צחקה שוב השקדיה, - אינכם יודעים שאין לי פרות עתה? הביטו בי, הרי אני פורחת כולי! מפרחים אלו יצאו אחר כך פרות, אך לכך דרוש עוד זמן רב. היום אין עלי אף שקד אחד.
- העקר שיש לך פרחים כה נאים ומפיצי-ריח- אמר ישעיה.
- הביטו, ילדים! הן כל העצים עודם רקים מעלים ופרחים, רק השקדיה שלנו התקשטה בפרחיה!
- כן, כמובן!- הסביר שמוליק- משום כך קוראים לה "שקדיה". שקדנית היא. חרוצה, מקדימה להוציא פרחיה. וממהרת גם להבשיל פרותיה.
- שקדיה מסכנה- אמר בצלאל, -לא משעמם לך? כל העצים ישנים, כל הפרחים נמים!

חייכה השקדיה והניעה קלות את ענפיה ימינה.

- הבט, ילדון, שם- בפינה!

כל הילדים הביטו.

- כלנית! כלנית!- קראו כולם כאחד,
- כן, כלנית!- חייכה השקדיה,- הכלנית היא חברתי האהובה, אף היא פורחת בחדש שבט, כל שנה מתעוררות אנו ביחד, כשאני פוקחת את עיני, ממהרת אני לראות: הפרחה כבר הכלנית? וכשעולה הכלנית מעל פני האדמה, מיד היא מתבוננת: ההוציאה כבר השקדיה פרחיה? חברות טובות אנו, מנעימות זו לזו את השעות ומקדמות יחד את פני האביב.
- ולא קר לכן?- שאל ידידיה.
- לפעמים קר, קורה, שגל קר מופיע, פרחי נובלים- ואז אין יבול ואין שקדים. אך בארץ-ישראל בחדש שבט כבר מספיק חם, בדרך כלל, השמים כחלים, השמש זורחת, הימים נאים והאוויר מתחיל להתחמם.
- כן, גם אנחנו יצאנו היום לגינה, כי האוויר נעים והשמים כחולים! הבה, ילדים, נאכל מפרות העץ שבידינו. ונשמח לכבוד ט"ו בשבט.
- ראש השנה למעשרות – אמר שמוליק.
- ברוך... בורא פרי העץ! ברכו הילדים בקול רם, ואכלו מפרות האילן – פרות שהשתבחה בהם ארץ ישראל.

החברות הפורחות./דף עבודה.

א. חשבו וענו:

1. איך הגיעו הילדים לגינה? _____
2. איזה מאכלים הביאו הילדים בסליהם? _____
3. מי צחק בצחוק עליז? _____
4. מדוע קוראים לשקדיה בשמה? _____
5. מי עוד פורח בחודש שבט מלבד השקדיה? _____

ב. מתחו קו מהשקדיה אל הילד המתאים לפי מילה.

והסברה.

הפרות שלה

ט"ו בשבט

מתיבשים

תבואת האדמה

ג. כתבו שם נוסף לסיפור!

ד. סדרו את המשפטים לפי סדר המאורעות.

השקדיה שלנו התקשטה בפרחיה.

מלבד חמשתם אין איש בגינה.

הילדים הגיעו לגינה.

בארץ ישראל בחודש שבט כבר מספיק חם.

עבודה מהנה!

ט"ו בשבט שמח!!!